

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Marineministeren fremsætter: a) Forslag til Lov om Søværnets Ordning; b) Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet.

Marineministeren (Ravn): Det første af de Lovforslag, som jeg har faaet Ss. Maj. Kongens Bemyndigelse til at fremsætte for det høie Ting, angaar vort Søværns Ordning. Dette Lovforslag er i alt væsentligt i Overensstemmelse med det, som har været fremsat i den sidste Samling her i Thinget. Da nu imidlertid dette Lovforslag jo ikke har været i nogen særdeles høj Grad underkastet Drøftelse her, kan det ikke ventes, at Thinget vil være særdeles bekendt med det, og jeg skal derfor ved Fremføttelsen af dette Lovforslag stadig sammenligne det med den bestaaende Lov og tage meget lidt Hensyn til de Lovforslag, der have været fremsatte i de forrige Samlinger. Den bestaaende Lov om Søværnets Ordning af 24de April 1868 angaar alene Personellet. Det samme er ogsaa Tilfældet med dette Lovforslag, naar man undtager en enkelt Paragraf, nemlig Lovforslagets § 2, som indeholder det forøvrigt ikke særdeles nøiagtige Paabud, at Flaaden skal bestaa af 12 større og et passende Antal mindre Skibe. Det er imidlertid en Selvfølge, at ethvert Søværns Ordning maa være bygget paa visse Forudsætninger om Materiellets Styrkelse, og det vilde derfor have været ønskeligt, om dette Lovforslag kunde bygges paa en bestemt Flaadeplan. Det vil imidlertid for Liden under den stærke Udvikling, der er i Søværnet, være temmelig vanskeligt at fremsætte en saadan Plan, der skulde være gjældende for en længere Aarrække. Jeg har derfor ikke anseet det for rigtigt i selve Lovforslaget at fremsætte en saadan Plan, men har indskrænket mig til i Bemærkningerne at antyde, hvorledes Sammensætningen og Størrelsen af den Flaade bør være, som jeg antager, det vil være det Rigtigste at stræbe hen til. Grundlaget for disse Betragtninger har været det, at, da vi i Almindelighed i en Søkamp, og navnlig i det Tilfælde, som vil være det farligste for os, maa vente at staa ligeoverfor en overlegen Flaade, saa maa vi i Reglen indskrænke os til at forsvare vore egne nærmeste Farvande, hvoraf der jo altsaa følger, at vore Skibe med Undtagelse af nogle enkelte, som bør være egnede til oversjøiske Togter, dels for Mandskabets Døvelses Skyld, dels ogsaa for at udføre visse Sendelser, maa være konstruerede med det Formaal for Die, særlig at egne sig til Kamp i vore egne Farvande. Dette Formaal vil imidlertid paa ingen Maade udelukke, at en Del af dem maa kunne udføre offensive Stød i længere Afstande fra vore Kyster. For nu paa dette Grundlag at komme til en Erkendelse af, hvilke Klasser af Skibe

Flaaden maa bestaa af, maa man gjøre sig Rebe for de væsentligste af de Opgaver, som i en Forsvarskrig kunne tilfalde Flaaden. Som saadanne Opgaver skal jeg nævne: Deltagelse i Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søfiden, Sikkring af Forbindelsen mellem Landsdelene, Afværgelse af fjendtlige Landgangsforsøg enten alene eller i Forbindelse med Hæren, og endvidere Forstyrrelse af Fjendens Kommunikationer, hvis det skulde være lykkes ham at faa en Styrke i Land. Hvad nu Forsvaret af Kjøbenhavn mod Søfiden angaar, er det aabenbart, at, saalænge Kjøbenhavn ikke er stærkere befæstet mod Søfiden end nu, vil det være af megen Betydning, at der er en temmelig stærk Flaadeafdeling, der kan deltage i dette Forsvar. Hvis vi kunne naae engang at faae Kjøbenhavn stærkere befæstet, vilde det selvfølgelig i høj Grad bidrage til at frigjøre Flaaden; men jeg antager det dog for at være indlysende, at ved Forsvaret af en Søbefæstning maa der, ligesom ved Forsvaret af en Landbefæstning, være en bevægelig Styrke tilstede, og en saadan bevægelig Styrke kan naturligvis paa Søen kun bestaa af Skibe. Af den Klasse Skibe, som ville kunne være særlig egnede til at deltage i et saadant Forsvar af Kjøbenhavn, vil jeg nævne Kanonbaade med pantserbrydende Skyts. Der er imidlertid at indvende mod dem, naar de ere af den Bestaafenhed som vore nuværende upansrede Kanonbaade, at de paa Grund af den Langsomhed og store Saarbarhed ikke have noget særdeles stort Omraade. De ville ikke kunne fjerne sig væsentligt fra Grundene; imidlertid ville de dog have en vis Betydning for Forsvaret. Af større Betydning tror jeg imidlertid, Torpedofartøier ville være, saaledes som man nu er istand til at konstruere dem, især naar de ere indrettede til at udflyde de saakaldte Whiteheadske Torpedoer; i det da Torpedobaaden ikke behøver at komme i umiddelbar Berøring med det Skib, den angriber, men kan udflyde Torpedoen paa 1,000—2,000 Fods Afstand. Naar man tillige nævner, at disse Torpedobaade have en Fart, som kan løbe op til $4\frac{1}{2}$ —5 danske Mil i Timen, vil man kunne indse, at, navnlig under saadanne Omstændigheder som Forsvaret af Kjøbenhavn, hvor de pludselig kunne bryde ud fra det Skjul, som de kunne have ved Forter og Grunde, ville de være i høj Grad farlige for enhver angribende Fjende. Foruden Kanon- og Torpedobaade antager jeg imidlertid ogsaa, at navnlig kraftigt armerede, hurtige og let manøvrerende Pantserbatterier ville være af særdeles Betydning, navnlig ville de være skikede til i Forbindelse med Torpedofartøier i gunstige Dieblkke at gjøre Udfald mod en fjendtlig Flaade, for f. Ex., naar Skibe af denne ere blevne gjorte mere eller mindre utakampdygtige, at fuldstændiggjøre disses Udseggelse. Det vil imidlertid for Forsvaret i Almindelighed være meget uheldigt, om en større Del af Flaaden